ऽपि संमृज्यताम्। एकस्मिन् कार्य्ये प्रवर्त्तन्ताम्। ऋत्विग्भिः सह शरीरबहुत्वम्॥

कल्पः। कृप्तिभ्यामनसीभ्यामग्नीन् यजमान उपतिष्ठते। "कल्पेतां द्यावापृथिवी। येऽग्नयः समनस" इति।

तत्र कृप्ताभिधायके ऋचौ। पाठस्तु। "कल्पन्तामाप ओषधीः। कल्पन्तामग्नयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽग्नयः समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभिकल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अभिसंविशन्तु" इति। द्यावापृथिव्यादयः सर्व्वे मम ज्यैष्ठ्याय उत्तमफलसिद्धये सव्रताः व्रतेन कर्म्मणा युक्ताः सन्तः स्वस्वव्यापारक्षमा भवन्तु। सामनस्याभिधायके ऋचौ। पाठस्तु। "येऽग्नयः समनसः। अन्तर्वृद्धास्तं त्विति"। हे अग्ने द्यावापृथिव्योर्मध्ये त्वया सह समानमनस्का येऽग्नयः सन्ति। ते सर्व्वेऽपि वासन्तिकावृतू ऋत्ववयवौ वासन्तिकमासौ चैत्रवैशाखाख्यौ अभिकल्पमानाः सर्व्वतः सम्पादयन्तस्तामभितः संविशन्तु। यथा देवाः इन्द्रमभिसंविशन्ति तद्वत्॥

अनन्तरं मन्त्रस्तु गार्हपत्याधानमन्त्राणां मध्ये सूत्रकारेणोदाहृतः। पाठस्तु। "दिवस्त्वा वीर्य्येण। पृथिव्यै महिम्ना [१८] अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्व्वपशुमादधे" इति। हे गार्हपत्य द्युलोकस्य यद्वीर्य्यं पृथिव्याश्च यो महिमा अन्तरिक्षस्य पोषेण पोषं सामर्थ्यं तैः सर्व्वैरपि सर्व्वपशुप्रदानसमर्थं त्वामिहायतने आदधे॥